

tidligere værnepligtige Officerer forhøjes den dem efter foranstaaende Regler tilkommende Forsørgelse med 30 pCt., hvorhos der indsattes en ny saalydende Paragraf:

»Enker og Børn efter tidligere værnepligtige Officerer og saadanne Enker, der paa Grund af den afdøde Ægtefælles Erhvervsindtægt efter de hidtil gældende Regler har oppebaaret et særligt Forsørgelsestillæg, skal vedblivende kunne oppebære dette. Tillægets Størrelse fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Invalidenævnet under Hensyntagen til vedkommendes økonomiske Forhold og kan ikke overstige $\frac{2}{3}$ af de i § 25, jfr. § 34, for Krigsenke- og Krigsbørneforsørgelsen fastsatte Beløb.«

Vedrørende Spørgsmaalet om *Invaliderentens Kapitalisering* udtaltes i Betænkningen, at Udvalget er af den Opfattelse, at denne særlig vil kunne finde Sted overfor de saakaldte traumatiske Neuroser. Men ogsaa i *Tilfælde af glatte Skader under 25 pCt.* vil det formentlig være baade i Invalidens, Samfundets og Statens Interesse at aabne Adgang til en saadan Kapitalisering, naar Omstændighederne i det enkelte Tilfælde maatte tale derfor. Udvalget foreslog derfor en ny Affattelse af Lovforslagets almindelige Bestemmelse om Kapitalisering, der herefter lyder saaledes: »Naar Omstændighederne taler derfor og Invaliderne fremsætter Begæring derom, skal der i Tilfælde af simple kirurgiske Skader uden Komplikationer kunne bevilges en Affindelsessum een Gang for alle, for saa vidt Invaliditetsprocenten ikke overstiger 25 pCt. Tilsvarende Affindelse kan ogsaa uden saadan Begæring finde Sted, saafremt Erhvervsindskrækningen ikke andrager 40 pCt. og lægevidenskabelige Hensyn og erhvervmæssige Muligheder gør en Affindelse anbefalelsesværdig.«

I Spørgsmaalet om *Fradragsreglerne i Tilfælde af Ansættelse i pensionsberettigende Stillinger* under Ståt eller Kommune (§§ 10 og 30) udtales i Betænkningen, at Udvalget mener »at maatte foretrække faste Regler for Skønnet i de enkelte Tilfælde. Dette Princip er gennemført baade i den for Tiden i de sønderjydske Landsdele gældende tyske Lovgivning og i den danske Lov om militære Invaliders Forsørgelse Nr. 659 af 22. December 1919. Den i sidstnævnte Lovs § 11 foreslaaede Regel finder man imidlertid lidet anvendelig«, og Udvalget stillede derfor Ændringsforslag om